

การปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในกุ้งฝอย (*Macrobrachium lanchesteri*) ปลาซิว (*Clupeichthys aesarnensis*) และหอยขม (*Filopaludina martensi*) ในแม่น้ำพอง
อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

ชนะชล สารผล¹, พิมพ์ดา ปัตถาวะโร¹, พีระพล บุญนาดี¹

จุฑารัตน์ ปุรา², สุพัตรา น้อยโสภ²

¹นักเรียนโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร, E-mail; 231634@srw.ac.th

²โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร

บทคัดย่อ

การศึกษาการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในกุ้งฝอย (*Macrobrachium lanchesteri*) ปลาซิว (*Clupeichthys aesarnensis*) และหอยขม (*Filopaludina martensi*) ในแม่น้ำพอง อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปริมาณและลักษณะทางสัณฐานวิทยาของไมโครพลาสติกในกุ้งฝอย ปลาซิว และหอยขม และ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน และฤดูกาลต่อปริมาณ และลักษณะทางสัณฐานวิทยาของไมโครพลาสติก ดำเนินการศึกษาในช่วงฤดูแล้ง และฤดูฝน ในปี 2567 กำหนดพื้นที่ศึกษาเป็น 3 เขต ตามลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ พื้นที่ชุมชน พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ธรรมชาติ โดยตรวจวัดค่าคุณภาพน้ำภาคสนาม และเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำจากแต่ละพื้นที่ โดยย่อยตัวอย่างด้วยกระบวนการ Wet peroxide oxidation แล้วนำไปวิเคราะห์ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ผลการศึกษาพบว่าในฤดูแล้งจะมีปริมาณการปนเปื้อนไมโครพลาสติกในสัตว์น้ำมากกว่าในฤดูฝน กุ้งฝอยมีการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกมากที่สุด รองลงมาคือปลาซิว และหอยขม มีจำนวนไมโครพลาสติกทั้งหมดเท่ากับ 6.6 ± 2.61 , 3.8 ± 2.49 และ 3.4 ± 1.14 ชิ้น/ตัว ตามลำดับ โดยรูปแบบและสีของไมโครพลาสติกที่พบส่วนใหญ่เป็นรูปแบบเส้นใย (48.80%) และพบสีน้ำเงิน (58.42%) การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่ามีการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกในสัตว์น้ำกลุ่มที่คนไทยบริโภคเป็นอาหาร ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเฝ้าระวัง และกำหนดมาตรการป้องกันความเสี่ยงต่อสุขภาพของมนุษย์จากการได้รับความเป็นพิษของไมโครพลาสติกต่อไป

คำสำคัญ : ไมโครพลาสติก, แม่น้ำพอง, กุ้งฝอย, ปลาซิว, หอยขม